

# SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XII. évfolyam • 3. szám • 2014. szeptember

## Nézőszám rekord a XXVIII. rockfesztiválon

Augusztus 30-án már huszonnyolcadik alkalommal rendezte meg a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület a hagyományos rockfesztivált.

Már előző nap nemcsak a feny- és hangtechnikát biztosítók és a vendéglátások érkeztek meg, sok távolról érkező, régóta Sitkére járó fesztiválrajongó is felverte sátrát a dombtetőn és a parkolóban, akik csak vasárnap délelőtt utaztak haza. Nekik már évek óta augusztus utolsó szombatja egyértelműen azt jelenti: irány Sitke!

Az időjárás-előrejelzés szerint erre a napra szép nyár végi időre volt kilátás,

zónsége is, észrevehető volt, hogy a környéken nagyon népszerűek, köszönhetően az évente Csepregen megrendezett táboruknak is. A Lord – nélkülük már nehéz elképzelni a fesztivált – aztán már telt ház előtt adta elő a tőlük megszokott magas színvonalú műsorát, amelyet végigtombolt a közönség. Következett a negyvenéves Edda, akik ebből az alkalomból régi slágereikkel rukkoltak elő rajongóik nagy meglepedésére. Az Ossiannal zárult az este, akiknek fellépésén a fesztiválra látogatók nagy többsége végig kitartott, az utóbbi évekre jellemzően megérkező eső sem zavarta őket.



Már a „Kalapács” alatt kezdett megtelni a domboldal

így a szervezők bizakodtak abban, hogy semmilyen körülmény nem zavarja a közönség szórakozását. Az előző év tapasztalatait figyelembe véve a szervezők a parkoló felől érkező vendégek fogadására az eddigi három helyett négy pénztárat állítottak a belépés gyorsítására.

A terveknek megfelelően pontban két órákor a Soulwave fellépésével kezdett vette a fesztivál. Őket a Pair O' Dice, majd Meggie és zenekara követte. Mivel a Karak lemondta szereplését, ők a tervezettnél több időt tölthettek a színpadon. Sajnos még csak kevesen látták őket, pedig mindhárom együttes színvonalas műsort mutatott be. A Kalapács koncertre aztán már kezdett benépesülni a domboldal, emelkedett a hangulat. Az Ismerős Arcok előadására megérkezett a zenekar törzskö-

gos visszajelzések pozitív kicsengésűek. Legtöbbször így búcsúztak: jövőre ugyanitt találkozunk. Az évek óta ide visszajárók azért is jönnek, mert tudják, hogy itt mindig élőben szól a rockzene. Amennyiben az összeállított műsor találkozik a közönség igényeivel, és ehhez – szabadtéri rendezvény révén – még jó idő is társul, akkor garantált a siker, amit az idei bevételi csúcs is igazol.

Sikeresen zárult tehát a XXVIII. Rockfesztivál a Kápolnáért, közel nyolcezer embernek nyújtva emlékezetes élményt.

Az egyesület elnöksége ezúton is köszöni mindazok önzetlen segítségét, akik munkájukkal hozzájárultak a rendezvény zavartalan lebonyolításához.

**Martonfalvi Miklós**

## TARTALOM

- ♦ Nézőszám rekord a XXVIII. rockfesztiválon 1. o.
- ♦ Fejlődni csak összefogással lehet 2. o.
- ♦ Nagyvonalú támogatásnak köszönhetően újul meg a nagysitkei buszváró környéke 3. o.
- ♦ Köszönet támogatásért 3. o.
- ♦ Ha július, akkor falunap 4. o.
- ♦ Úton Nemzetközi Zarándoknap 4. o.
- ♦ Dupla a duplából 5. o.
- ♦ Megújult a kápolna alsó támfala 5. o.
- ♦ A sikeres vállalkozás titka Pető Norbert szemével 6. o.
- ♦ Colonia Natura a múltból a jövőbe... 7. o.
- ♦ Közösségi ház átadása kis falunkban 7. o.
- ♦ Akikre büszkék vagyunk 8. o.
- ♦ Megkérdeztük – válaszoltak 8. o.
- ♦ Osztálytalálkozó 45 év elteltével 9. o.
- ♦ 80 évesek lettünk 9. o.
- ♦ Szépkorú köszöntése 10. o.
- ♦ Levél a mai tizenévesekhez 10. o.
- ♦ Nyári tábor sok programmal... 11. o.
- ♦ 5. éve ismerkedhetünk a nyári táborban drámajátékkal a gyerekek 11. o.
- ♦ Vulkánok rejtelméi II. 12. o.
- ♦ Sitke lelkipásztorai V. 13. o.
- ♦ Sitke sakk múltjáról 14. o.
- ♦ Sitkei páros a repülő VB-n 14. o.
- ♦ Lezárult az idény... 15. o.
- ♦ Továbbra is létszámogondok, kezdődik a bajnokság 16. o.

## Fejlődni csak összefogással lehet

*Visszatekintés az elmúlt 4 évre a választások közeledtével*

Ismét eltelt 4 év, a választási ciklus végének közeledte arra kötelez bennünket, hogy számot adjunk munkánkról, az elvégzett és esetleg el nem végzett feladatokról, elért eredményekről. A felelős gazdálkodásnak köszönhetően az elmúlt ciklust stabil anyagi háttérrel zártuk, ami megfelelő alapot biztosított elképzeléseink, terveink megvalósításához. 2010-ben arról számolhattam be, hogy egy sikeres pályázat eredményeképp elindulhat a csatornahálózat kiépítése községünkben. Azóta ez a beruházás elkészült, ezzel összkomfortossá vált a falu. A jó fizetési morálnak köszönhető, hogy a felvett hitel visszafizetése nem okoz problémát, ütemszerűen történik, sőt előtörlesztést is tudtunk végezni a később csatlakozottak közműfejlesztési hozzájárulásából.

Egy 700 lelkes település költségvetése, akármilyen jól sáfárkodunk vele, kevés ahhoz, hogy nagy beruházásokat, fejlesztéseket végezzünk. Ehhez pályázati forrásokra van szükség, bár ezek kihasználása sem egyszerű. A legtöbb ugyanis előfinanszírozást igényel, vagyis először ki kell fizetni az egész beruházást, s csak ha mindent rendben találnak a pályázat kiírói, akkor juthatunk hónapok múlva a pénzünkhöz. Abban a szerencsés helyzetben voltunk, hogy bátran pályázhattunk, hisz megtakarításaink lehetővé tették az előfinanszírozásokat. Így készült el az utóbbi 4 évben több beruházás is, a ravatalozó, a tűzoltószertár, a futballöltöző felújítása, fűtésének korszerűsítése, a játszótér, amely az idén fitness parkkal is bővült.



*Az elkészült fitness parkot nem csak edzésre használják falunk lakosai, egy kis beszélgetéshez is jó hely*

Folytatódtak az útfelújítások, a Dózsa és a Petőfi utca páratlan oldala után elkészült az utca páros oldala is, s a Hegyalja utca is teljes hosszában. Az adóssághozzájárulásban részt nem vett települések támogatásának első részletéből sikerült a Vadkert utca egy részét is felújítani.

Az új buszváró is lakosaink kényelmét szolgálja.

Önerőből valósult meg egy régi tervünk, a Vadkert utcát a Hunyadi utcával összekötő járdaszakasza, valamint a József A. utca árokrendszerének burkolása.

Az egyik önkormányzati bérlakást is teljesen felújítottuk, nagy örömünkre mindhárom lakott is.

Az óvodában az idei évben sikerült a világítást korszerűre cserélni, tisztasági meszelést is végeztünk, így még egészségesebb környezet várta a kicsiket szeptemberben.

Természetesen a jövőre nézve sem szűkölködünk megvalósításra váró fejlesztésekben, tervekben. Némelyek már csak egy karnyújtásnyira vannak, mások a jövőben kiírásra kerülő pályázatokról függenek. Még az idei évben meg fog valósulni a művelődési ház teljes külső felújítása, a temető térkövezése, valamint egy kisbusszal is gazdagodni fog önkormányzatunk.

Egy nagyvonalú támogatásnak köszönhetően az önkormányzat tulajdonába került a Kossuth u.13. szám alatti, faluképet erősen romboló ház, melynek helyén parkosítást végzünk.



*A jövőre nézve bizakodásra ad okot, hogy a Dózsa utcában rövid idő alatt keltek el a telkek*

Mivel a Dózsa utcában már csak 1 telek vár értékesítésre, talán jelenleg legfontosabb feladatunk házhelyek kialakítására alkalmas földterületek vásárlása lenne. Hisz csak akkor várhatjuk, hogy letelepednek nálunk a fiatalok, ha erre lehetőséget biztosítunk számukra.

Továbbra is szeretnénk intézményrendszerünket legalább a mostani színvonalon működtetni, a lakosság igényeit kielégítő programokat szervezni, a községben működő civil szervezeteket, klubokat, szakköröket támogatni.

Nagy örömünkre szolgál, hogy a Nyugdíjas Klub tagsága az utóbbi évben 24 főre emelkedett.

Szívesen látnánk a művelődési házban új, önszerveződő csoportokat. Öröm bemenni, mikor péntekenként a Templomi Ifjúsági Kórus hatására apró gyerekekkel telik meg a ház, énekelnek, miközben a gyöngyfüzők szorgoskodnak a könyvtárban, este pedig citeraszó hallatszik. Csütörtökönként pedig szorgos asszonykezek varrják a szebbnél szebb terítőket.

Ami pedig a távolabbi terveinket illeti, szeretnénk a művelődési ház kerítését, az orvosi rendelőt felújítani, a közvilágítást korszerűbbé tenni, az utak, járdák javítását folytatni, s az óvoda udvaráról is hiányzik egy korszerű játszótér. Még mindig megoldatlan az iskola épületének hasznosítása. Akad tehát teendő bőven.

Reméljük, hogy terveink megvalósításában ugyanolyan példaértékű összefogás lesz az önkormányzat és a civil szervezetek közt, mint amely az elmúlt években jellemző volt, s amelynek eredménye a falu szépülése, középületeinek megújulása lett.

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki munkáját az elmúlt években segítette, hisz egyértelmű, hogy csak akkor lesznek látványosak eredményeink, akkor jutunk előbbre, ha egy célért, együtt dolgozunk.

Azt mondják, a szőlőszem kicsi gyümölcs, mégis egy nyár kell ahhoz, hogy beérjen. Kívánom, hogy az a munka, amit közösen kezdtük el kis falunk javára, érjen be, s eredményét minél többen élvezhessék!

**Morgós István**



## Nagyvonalú támogatásnak köszönhetően újul meg a nagysitkei buszváró környéke

Sitke folyamatosan szépül, minden esztendőben megújul valami, ami még szebbé teszi a faluképet. Hamarosan egy újabb változásra figyelhetnek fel az itt élők, mert meg fog újulni a Kossuth utcai buszmegálló környéke. Egy svájci házaspár adományából az önkormányzat megvásárolta a buszmegálló melletti régi épületet, amelynek a helyén egy kis park fogadja majd a faluba érkezőket.



*A támogatást felajánló svájci házaspár, Fleck Gilbert (balról) és felesége, Krisztina (jobbról) a falunapi festménykiállításon*

Gilbert és Krisztina húsz éve jöttek Magyarországra ismerőseik meghívására. Lehetőségük nyílt arra, hogy megvásároljanak egy kis házat Sitkén. Vonzotta őket a közelben található kiváló termálvizek jótékony gyógyhatása, a környék klímája és a barátságos falusi környezet. Magas hegyek veszik körül otthonukat, így különösen élvezik az itteni enyhe időjárást. A falubeliek gyorsan elfogadták őket, ezért igyekeztek magyarul tanulni, hogy könnyebb legyen a kapcsolattartás a helyiekkel. Krisztina tudatosan a helyi boltban vásárol, mert tudja, hogy ezzel is a falut támogatja.

A svájci embereknel hagyomány, hogy támogatják a közösségeket. A svájciak nem kérkednek azzal, amijük van, gondolnak másokra, akik talán nagyobb szükségben élnek. A nálunk élő svájci házaspár is ennek a mentalitásnak egy szép példáját mutatja. Tombola-felajánlásaikkal már eddig is több rendezvényt támogattak, és most úgy érezték, hogy valamit szeretnének visszaadni a falu egész közösségének. Nem azért jöttek, hogy csak kapjanak valamit Magyarországtól és nem csak azért, hogy élvezzék az itteni lehetőségeket. Most szeretnének visszaadni valamit a falunak, amely befogadta őket. Úgy látják, hogy Sitke fejlődik, gondos emberek szépítgetik a portáikat. Nemcsak új családi házak épülnek, hanem a közösségi élet szinterei is megújulnak. Úgy gondolják, hogy a jövőben megújuló buszváró és park mindenkinek az öröme lesz, hisz innen indulnak a sitkeiek a nap kezdetén, aztán ide érkeznek a nap végén. A megálló fontos hely sok ember életében, nemcsak a mindennapi bejárás miatt munkahelyre, iskolába, de ez lehet egy hosszabb utazás kiindulópontja, vagy éppen a várakozás helye, amikor egy rég nem látott szeretett személy érkezik. Ezért szeretnék, ha ez a park szép és kényelmes lenne, ahol egy kicsit megpihenhetünk. Itt lehetne Sitke csomópontja, hisz innen indul az út a templom felé, egy másik a boltba és a kultúrházba, a közelben van az étterem és a régi kocsmá. Szeretnék, ha ez a része Sitkének, amelyen most ez a szomorú, romos ház található, a falu igazi központjává válna. Gilbert és Krisztina nem szeretnék meghatározni, hogy milyen legyen a pihenőpark, ezt döntsék el hozzáértő emberek. Ők ezzel szeretnék megköszönni a sitkeieknek, hogy az első naptól befogadták őket. Gilbert egy magyar közmondást idéz: „Jobb adni, mint kapni.” És ők ezt komolyan így is gondolják, ahogy ezt nagylelkű tetteikkel is bizonyították.

**Germánné Cseszkó Blanka**

## Köszönet támogatásért

Az újságon keresztül is szeretnék köszönetet mondani Fleck Gilbertnek és feleségének, Krisztinának azért a nagyvonalú támogatásért, melynek köszönhető, hogy a nagysitkei buszváró szomszédságában lévő házat az önkormányzat meg tudta vásárolni. A ház lassan életveszélyessé válik, főleg az iskolabuszra váró gyerekeket veszélyezteti. Reméljük, hogy még az idén eljutunk oda, hogy ezt az állapotot megszüntetjük, s hamarosan, támogatóink kérésére pihenőpark kerül kialakításra.

Nagyon jó érzés, hogy olyan önzetlen emberek élnek közöttünk, akik észreveszik az apró változásokat, azt is, hogy Sitkén falujukat szerető, építő, szépítő emberek élnek. S hogy ebből a szépítésből ők is ilyen bőkezűen kivették részüket, azért hálával és köszönettel tartozunk. Reméljük, olyan pihenőhelyet sikerül kialakítani, mely nem csak falunk lakóinak, hanem Krisztina és Gilbert tetszését is elnyeri.

**Morgós István**  
polgármester



*Reméljük, rövid időn belül egy szép pihenőpark áll a faluképet rontó ház helyén*

## Ha július, akkor falunap – már tíz éve

Idén július 5-én 10. alkalommal rendeztük meg a falunapot. A rendezők ez alkalommal is igyekeztek új programokkal érdekesebbé tenni a már hagyományos falunapi menetrendet. A programok már pénteken este elkezdődtek, amikor este a falu apraja-nagyja égő fáklyákkal a kezükben gyülekezni kezdett a kultúrház előtt. Eleinte sétált a több mint negyvenfős csoport egészen a kastély előtti, idén megújult keresztig. Ott egy hála-imát mondtunk azért, hogy ilyen szépen fejlődik a falunk, majd a csapat többsége futva tette meg a távot vissza a kultúrházba.

Szombaton Kissitke és Nagysitke közötti sportvetélkedőkkel kezdődött a falunap programja. Idén fociban, petanque-ban, asztaliteniszben mérték össze tudásukat a falu sportbarátai. A foci döntetlen lett, pingpongozni a kissitkeiek, golyót dobálni pedig a nagysitkeiek tudnak jobban, így a tavalyihoz hasonlóan mindkét falurész egyformán győztese lett a vetélkedőknek. Mindenki a főzéshez készülődött, amikor egy hatalmas zápor félbeszakította az eseményeket. Szerencsére az eső nem volt tartós, így aztán mindenki elkészíthette kedvenc bográcsételét a délután folyamán. Közben kicsik és nagyok szórakoztak a népi játszótéren, amely aztán a családi vetélkedő helyszínéül is szolgált.



Közben egy kiállítást is megtekinthettek a vendégek. Csizsár József sümegi származású festő képei az erdő-mező világába invitáltak bennünket. A természet apró történéseit mutatta meg festményein a művész, aki munkásságáról így nyilatkozik: „Csodálatosan szép magyar nyelvünkben igazán pontos, jó kifejezés nincs a munkám meghatározására: – vadászfestő, – állatfestő, – természetfestő. Talán az utóbbi kifejezés áll a legközelebb hozzá: – a kimeríthetetlen témavilág, az örökké megújuló és mindig más arcát mutató természet. A vadászat mint szenvedély engem is hatalmába kerített. De én azt vértelenül művelem, ecsettel. Képeimen igyekszem a flóra és fauna tökéletes összhangját megjeleníteni.”

Az eredményhirdetés után a zalaegerszegi színház egyik előadóművésze szórakoztatta a nagyérdeműt közismert slágerekkel. Tánckart ugyan nem hozott magával, de nem is volt erre szükség, mert a lelkes sitkei gyermekekből rögtönzött táncos csapat kísérte fellépését. A buli mulatós nótákkal fejeződött be.

A falunapi vetélkedők eredményei:

*A szkander férfi bajnoka:* Kiss Péter

*A szkander női bajnoka:* Sebesi Józsefné

*A szkander leány bajnoka:* Kovács Fanni

*A szkander fiú bajnoka:* Györgyi Máttyás

*A sörivás bajnoka:* Péntek Gusztáv

**Kismotorverseny óvodás bajnoka:** Sebesi Gréta

**Kerékpárverseny győztesei:**

I. korcsoport: Mesterházi Zsombor

II. korcsoport: Kocsis Barnabás

**Süteménysütő verseny:** 17 sütemény közül kellett kiválasztani a zsűrinek a legfinomabbat, legmutatósbabot.



I. Glöcknerné Péntek Marietta diabetikus süteménye

II. Kovács Hajnalka

III. Inokai Krisztina – Bösze Leticia – Szolnoki Rebeka

Különdíj: Mórocz Ilona és Imréné Péntek Zsanett

**A főzőverseny bajnoka** 11 indulót megelőzve a „Vadkert Középfölde” csapat báránypaprikása lett, a csapat tagjai Antal László és Fessler Gábor voltak.

II. Fider Lajos szalontüdője

III. Az önkormányzat bagulyása lett, melyet Gróf Gusztávné és Gróf Gusztáv főztek. Ebből és az általuk főzött finom pörköltből lakhatott jól a falu apraja-nagyja.



**Családi vetélkedő:**

I. Péntek család: Péntek Gusztáv, Péntekné Patyi Judit, Péntek Kitty, Orbán Csongor

II. Ódor család: Ódor Szilárd, Lakatos Dániel, Kiss Gábor, Gaál Kristóf

III. Sopi Ikrek: Imréné Péntek Zsanett, Móroczné Vass Boglárka, Soponyai Réka és Kitty

**Germánné Cseszkó Blanka**

## 1úton Nemzetközi Zarándoknap

„Az úton járás – a hitben is – egyfajta művészet. Ha mindig sietve haladunk, elfáradunk és nem érünk célba. De ha megállunk, és nem megyünk tovább, akkor sem jutunk a célig. Az úton járás művésze azt jelenti, hogy a látóhatárra tekintünk, és arra gondolunk, hová is akarunk eljutni, vállalva az út összes fáradtságát.” (Ferenc pápa)

Sokan meghallották a hívó szót augusztus 16-án, szombaton, és az 1úton elnevezésű zarándoklat keretében a családokért járták a Kárpát-medencén átvívelő Mária Utat.

Mi, sitkeiek a Csénye–Csénye–Újmajor–Sárvár–Sárvár–Hegyközség–Sitke–Mesteri–Celldömölk úton járó zarándokokhoz csatlakoztunk. Közel 60 fős csoport érkezett a Kálvária kápolnához, ahol Balasi István plébános úr vezetésével

(Folytatás a 14. oldalon)



## Dupla a duplából

*Négy születésnapot ünnepelt a Vass család*

Elkezdeni a legnehezebb. Sokan vágnak arra, hogy ikreik szülessenek, mivel kétszer annyi gond, de az öröm is kétszeres. Ki más tudna erről többet mesélni, mint Vassné Iván Erika. Kétszer szült, és csodával határos módon mindkét alkalommal egy ikerpárnak adott életet. De ami még ennél is meglepőbb, a négy gyermek ugyanazon a napon ünnepelheti születésnapját. A főállású anyukát kérdeztük meg, hogy miben változott meg az élete, mióta gyermeket vállalt.

– *Hány lurkót terveztek, mikor összeházasodtatok?*

– Én kettőt szerettem volna, mivel gyermekkori vágyam volt, hogy ikreim lehessenek. Legalábbis Édesanyám ezt mesélte. Krisztián viszont háromra vágyott. Aztán végül négy lett, amire egyikőnk sem számított.



*Az ünnepeltek: Violetta és Balázs, és a kicsik, Iringó Sára és Rebeka Dóra*

– *Mik voltak az első gondolatok, mikor kiderült, hogy másodjára is ikreid szülnétek?*

– Már az első alkalom, hogy ikreim születtek, meglepő volt. Mikor megtudtuk, hogy másodjára is két pocaklakóról kell gondoskodnom, egyik szemem sírt, másik nevetett.

– *Hogy élték meg a nagyok a kistesók érkezését, és miben tudnak most segíteni?*

– Minden vágyuk az volt, hogy kistestvérük szülessen. Karácsonykor tudták meg, így ez volt az egyik ajándékuk, aminek nagyon örültek. Azonban azt még Ők sem akarták elhinni, hogy mindkettejüknek lesz egy-egy játszótársa. Balázs öcsikét szeretett volna, Letti pedig húgocskát.

A nagyok mindenben segítenek, amiben csak tudnak. Balázs imádja megnevetetni őket, ha rossz napjuk van, vagy csak egyszerűen nincs jó kedvük. Letti nagyon gondoskodó,

ügyesen eteti őket, vagy ha megébrednek, azonnal ott terem mellettük. A friss levegő persze mind a 4 gyermeknek kell, így közösen sétálnak, játszanak, szaladgálnak a szabadban.

– *Mi okozza a legnagyobb kihívást, és ki jelenti a legnagyobb segítséget?*

– Az egyedüllét a legnagyobb kihívás, hiszen Apa egész nap dolgozik, hogy megteremtse az anyagi hátteret, amire a családnak szüksége van. Édesanyámra mindig támaszkodhattam, rengeteget segített, de sajnos itt hagyott minket. Ezáltal lényegesen nehezebbé vált minden. Jelenleg a nagyok segítenek a legtöbbet, ami megkönnyíti az életemet. Nem tudok négyfelé szakadni, habár mind a négyüknek szüksége van a teljes figyelmemre. A mindennapokban kihívást jelent akár csak a két picurra figyelni, emellett viszont még a nagyok tanulmányát is egyengetnem kell.

– *Milyen változásokkal járt a két csemete érkezése?*

– Gyökeresen megváltozott minden, ugyanis kinőttünk a bőrünkéből. A születésük azonnali autócserét igényelt, valamint a házat is bővíteni kellett. Ennek megvoltak az anyagi vonzatai is. A szabadidőm még tovább csökkent. A változások nem csak nehézségekkel jártak, mivel négy gyerek négyszer annyi örömet is jelent.

– *Volt már példa a családban az ikrekre?*

– Igen. A férjem nagymamájának is volt egy ikertestvére, de nem gondoltuk azt, hogy ez jelenthet valamit Ránk nézve. Tévedtünk. Teljesen spontán történt az egész, nem volt semmi-féle orvosi beavatkozás. Ami még érdekes, hogy mind a négy poronty egy napon született, július 22-én. A kisebbek augusztus harmadikára voltak kiírva, de tudtuk, hogy koraszülöttek lesznek, hiszen ikerpárról van szó. Szerencsére szépen fejlődtek, és mivel lányok, kevésbé tartottam a komplikációktól.

– *Hogyan képezel el a távolabbi jövőt?*

– A nagyobbak már harmadikba járnak, a csöppségek pedig most voltak egy évesek, így az elkövetkezendő hét évet még itthon szeretném tölteni. Amint lejár a GYES, szeretnék visszamenni dolgozni. Bár furcsa lesz így, mivel utoljára 2005-ben dolgoztam, de bizonyára menni fog.

Köszönjük Vassné Iván Erikának, hogy rendelkezésünkre állt, és válaszolt néhány kérdésünkre. Kitartást, sikereket, erőt és egészséget kívánunk a jövőben Neki, és immár nagyra nőtt családjának!

**Tanai Patrícia, Kovács Krisztián**

## Megújult a kápolna alsó támfala

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a vidéki örökség megőrzése jogcím keretében nyújtható támogatásra 2013. június 17-én pályázatot adott be a kápolna támfalának felújítására és térkö burkolat elhelyezésére. A munkálatok elvégzésére három vállalkozó adta be ajánlatát, közülük a legkedvezőbbet a Pető-Bau Kft. Azóta a munkálatok befejeződtek, az elkészült támfalat és a térburkolást az egyesület elnöksége nagy megelégedéssel vette át. A vállalkozót dicséri, hogy az elkészült beruházást a Szombathelyi Járási Hivatal Járási Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala is tudomásul vette, az elvégzett munkákra semmilyen kifogást nem emelt. Az egyesü-

let elnöksége nevében is köszönöm Pető Norbertnek a szép, igényes munkát, s azt is, hogy a beruházás alatt is rendezett környezetet találtak mindig az arra járók.

Reméljük, hogy a kápolna látogatói ismét megbizonyosodhatnak arról, hogy az egyesület elnöksége minden tőle telhetőt megtesz a kápolna karbantartásáért, környezetének szépítéséért.



**Morgós István**

az egyesület ügyvezető-elnökhelyettese

## A sikeres vállalkozás titka Pető Norbert szemével

Újabb sitkei vállalkozást kerestünk fel kérdéseinkkel. **Pető Norberttel, a Pető-Bau Kft. tulajdonosával beszélgettünk munkáról, kihívásokról, tervekről és sikerekről.**

– *A Te irányításod alatt működik a Pető-Bau Kft. Mikor alapítottad, hogyan jött az ötlet, mi a fő profilotok, egyáltalán mivel foglalkoztok pontosan?*

– A Kft.-t 2006. június 1-jén alapítottam, előtte egyéni vállalkozó voltam. Több nagyobb volumenű megbízást kaptam, melyeket egyéni vállalkozóként nem tudtam volna kivitelez-



*A Pethő család*

ni, így jött az ötlet. Akkortájt a faluban még nem is nagyon volt építőipari vállalkozás. Először még csak 4 fővel, aztán a következő 3-5 évben 6 fővel működtettem. Egyre több közületi munkám volt, meg van is hál' isten. Így alakult ez ki.

Ami az építőiparba beletartozik, az mind jellemző a tevékenységi körünkre. Valójában mindenféle feladatot végzünk, ami az építőiparhoz kapcsolódik: burkolás, ácsmunka, kőművesmunka, épületek, műemlékek felújítása, külső homlokzat, szigetelés, ilyesmi. Még hidat is csináltunk. Például Borgátán volt egy nagy kihívás, összedőlt egy híd. Felkértek, elvállaltam, megcsináltuk.

A mai világban szerintem akkor tudsz érvényesülni, ha többreüt feladatokat is meg tudsz oldani.

– *Sitkei lakosokat is alkalmazol a cégben?*

– Igen, jelenleg négyen vannak. Sajnos Sitkén építőipari szakember nem nagyon van, illetve egyre kevesebb. Akik lennének, azok általában nem a szakmájukban tevékenykednek.

– *Ilyen széles tevékenységi kör mellett nyilván az is nagyon fontos, hogy jó szakembereket találj. Ez mennyire nehezíti meg a dolgot?*

– Igen, az a legnehezebb. Sajnos, akik nagyon jók, azok már saját vállalkozásukban dolgoznak, vagy kimennek Ausztriába. Közel van a határ. Ha nem fizeted meg a jó szakembert, akkor elmegy.

– *A Pető-Bau Kft. telephelye Sitkén van, ezt hátrányként vagy előnyként értékeled? Mennyire nehéz érvényesülni azáltal, hogy nem egy városból, hanem egy kis faluból kell irányítani a vállalkozást?*

– Inkább hátránya van, mint előnye. Anyagmozgatás szempontjából inkább hátrány. Itt nincs egy Tüzép, ahonét el tudnám vinni az anyagot. Ezelőtt 3-4 évvel még nehezebb volt, most azért már jobb a helyzet, hiszen hajlanak rá nagyobb cégek, hogy idehozzák helybe az építőanyagokat. Ha én felszámolom az anyagmozgatást is, akkor lehet, hogy nem fogok érvényesülni a megrendelőnél. Egy városban vi-

szont azért sokkal nagyobb korlátai lennének egy telephely fenntartásának, valamint egy ekkora telephelyet megvásárolni is ott jóval nehezebb. Azt még előnynek nevezném, hogy én itt lakom helyben.

– *Az eddigi beszélgetésünk során úgy éreztem, hogy egy sikeres ember ül itt velem szemben, jól látom? Mi a sikered titka?*

– Igen, sikeresen tudom működtetni a vállalkozást. Tudok venni olyan dolgokat – gépeket, szerszámokat –, amiket



*A vállalkozás legutóbbi munkája, a Sárovar Ády u. 2. sz. alatti műemléképület felújítása nagy kihívás volt, eredményére nagyon büszke Pető Norbert*

5 évvel ezelőtt nem tudtam volna megvásárolni. Fejlesztési tartalékra mindig rakok félre, mert különben nem tudnék venni új dolgokat. Haladnom kell, mert ha lemaradok, utána már nehéz lenne utolérni magamat.

A siker titka az, hogy mindig ott kell lenni az adott helyen; pontosan, megfelelő szakemberekkel, megfelelő anyagokkal és eszközökkel dolgozni. Nekem jelenleg 15 alkalmazottam van, művezetőt nem alkalmazok, mivel a 15 alkalmazotti létszámot még személyesen is át tudom látni biztonságosan. Persze vannak buktatók, de véleményem szerint egy sikeres vállalkozást úgy lehet jól működtetni, ha az esetlegesen felmerülő problémákat időben felismered és azokat minél előbb meg tudod oldani.

– *Említetted, hogy milyen fontos, hogy fejlesztésre mindig legyen tartalék. Vannak-e most nagy beruházási tervek, amelyek előbbre viszik a vállalkozásodat?*

– Természetesen vannak. Egy nagyobb teherautót szeretnék vásárolni, valamint egy munkagépre lenne szükségünk a jövőt tekintve.

– *Mennyire szoktatok Sitkén belül megbízásokat kapni? Nemrég volt egy nagy volumenű munkátok a faluban.*

– Örültem neki, hogy 15 év után végre Sitkén is kaptam megbízást, mégpedig nem is akármilyet. A kápolna felújítását tényleg kihívásnak tekintettem. A munkálatoknak sok buktatója volt, számos tervezési probléma adódott. Meg kellett felelnem a megrendelőnek, a műszaki vezetőnek, a műszaki ellenőrnek, a műemlékesnek és még az MVH-nak is. Jelentős kivitelezési nehézségnek bizonyult például, hogy két stációt a levegőben kellett tartanunk, ameddig alá nem falaztunk a támfalnak. Nem volt könnyű, de úgy érzem, sikeresen meg tudtam oldani a feladatot. Bízom benne, hogy a jövőben kapok még felkérést Sitkén.

Köszönöm az interjút:

**Czupor Szilvia**



## Colonia Natura a múltból a jövőbe...

Május végén ígértük, hogy hamarosan újabb érdekességekkel szolgál majd a Colonia Natura Történelmi Apartman Park. A tavasszal megnyitott Gladiatorium elsősorban a fiúk számára jelent vonzerőt, ám az új tanévre az Apartman Park a lányok számára is még több érdekességet kínál, így a család valamennyi tagja egyedi kapcsolódást találhat nálunk.

A nyár végével kisebb fazekasműhelyt vert tanyát Sitke eme eldugott szegletében, lábhajtásos és elektromos korongozógépek, valamint kerámiáégető kemence került beüzemelésre, s várja a szállóvendégek mellett az érdeklődőket, valamint a „mobil kézműves műhely” bérbe is vehető, akár rendezvények, táborok kapcsán. A gépek ugyan modernnek, ám a Csákvár mellett feltárt ősi korongozó „gép” mintájára készültek, s majd négyszáz kilométert utaztak, míg végül rendeltetési helyükre kerültek. A fazekas mesterség bemutatása, kipróbálása mellett a Colonia további két mesterséggel gazdagodott még, az egyik a molnár, köszönhetően valódi, kézzel készített kézi malmunknak. A másik pedig az aszalványos, tekintettel egy közepes kapacitású aszalógépre, melynek segítségével cca. 5-6 kg gyümölcs is aszalható egy ütemben. Ez utóbbi két eszközünk is bérelhető, de helyben is kipróbálható.

A 2015-ös évben kacérkodunk egy napközis tábor megrendezésével, hiszen ilyen széles skálájával a szórakozási lehetőségeknek, hasznos és tartalmas kapcsolódást tudunk nyújtani nem csak a Colonia Natura Történelmi Apartman Parkban meg-

pihenő vendégeinknek, hanem az ifjúság számára is érdekes programot biztosíthatunk akár.

A Gladiatorium mellett így már a Ceramicum is helyet kapott az Apartman Park területén, s ezzel a múlt igazán megeleveníthetővé vált mindenki számára.



*A Gladiatorium után fazekasműhellyel, aszalóval, kézi malommal gazdagodott a Colonia Natura*

Az elmúlt hét esztendőben a múltat igyekeztünk a mi szemüvegünkön át bemutathatóvá tenni, miközben igyekeztünk természetközeli, fenntartható vállalkozást létrehozni. Ezen a téren is most nagyot léptünk előre, kicsit talán a jövőbe is, hiszen a Park energiaellátását sikerült megújuló módon megvalósítani. Nem volt véletlen névválasztásunk, amikor a Colonia Natura nevet adtuk ál munkának. A Natura, természet, nem csak mint környezet jelenik

meg az Apartman Park elhelyezkedéséből fakadóan, hanem a természetközeli, fenntartható működés is beleértendő ebbe.

Aki a Colonia Natura Történelmi Apartman Parkot választja, így nem csak egy kellemes, természetes környezetben fekvő világot választ pihenése színteréül, hol a múlt megelevenedik és átélhetővé válik, hanem a korunkban oly divatos, a jövőben pedig elengedhetetlen környezetbarát életmód mellett teszi le a voksát.

Apartman Parkunkkal nem titkolt célunk, hogy kicsit utat mutassunk és neveljünk is! Reméljük, rajtunk kívül Sitke is büszke arra, hogy modern, ám mégis mélyen a település múltjában gyökerező vállalkozás bontogatja szárnyait e helyütt.

**Németh Szabolcs**

## Közösségi ház átadása kis falunkban

Július 12-én került sor a Dr. Saly Lászlóról elnevezett közösségi ház átadására. Ünnepélyes keretek között Dr. Veres András megyéspüspök áldotta meg a pihenni vágyóknak, túrázóknak, táborozóknak mostantól otthont adó közösségi házat Sitkén. A ház a sitkei születésű atya nevét viseli, akinek élettörténetét Bedi Cecília mondta el. A történetből megtudhattuk, hogy rengeteg meghurcolás után is kellő hittel, alázattal fordult Isten felé, hiszen 1946-ban, miután a kommunizmusról és szocializmusról tartott beszédet, kényszermunkára vitték Szovjetunióba, ahonnan csak tíz év elteltével tudott hazatérni. Ezek mellett pedig nevelői munkássága is példaértékű volt. Így tehát az iránta való tiszteletből kapta most a szépen felújított ház Dr. Saly László nevét. Az épület egykor egy istálló volt, mára viszont, hosszú hónapok munkája révén egy gyönyörű, modern, vendégek fogadására alkalmas épületté vált. A felújítás részint pályázatok, részint egyházi támogatások, és persze részint a hívők segítségével valósulhatott meg. Az élettörténet és versek elhangzása, valamint Morgós István polgármester beszéde után Dr. Veres András megyéspüspök megáldotta a közösségi házat, majd szalagátvágással ténylegesen megnyíltak a kapuk az



*A Dr. Saly László Közösségi Házat Dr. Veres András püspök úr szentelte fel*

itt megszállni vágyó emberek, közösségek előtt. Az ünnepély lezárásaként a jelenlévők a ház melletti katolikus templomba mentek át, hogy részt vehessenek a közösségi házért felajánlott szentmisén.

**Vörös Zsófia**

## Akikre büszkék vagyunk

Ismét egy új tanév kezdődött el. Új tervekkel, új reményekkel. Talán az idei évben jobb lesz a bizonyítványom, mint tavaly, talán én is abban az iskolában tanulok majd tovább, ahol szeretnék. S lehetne sorolni a sok-sok kívánságot, ami ilyenkor a gyerekek fejében megfordul. De ahhoz, hogy a tervek ne csak tervek maradjanak, nagyon sokat kell tanulni, készülni az órákra. S talán ad mindenkinek egy kis önbizalmat, erőt, ha addig is példaképül állítjuk azokat a gyerekeket, akik a 2013/14-es tanévben példamutató magatartásukért, szorgalmukért, kitűnő tanulmányi eredményükért nevelőtestületi dicséretben is részesültek.

Utólag is szeretnénk gratulálni a szép eredményekhez. Reméljük, jövőre még több bizonyítványára büszke gyermek fényképét közölhetjük le újságunkban!

Addig is mindenkinek jó tanulást és kitartást kíván:

az újság szerkesztősége



Garai Ádám



Kiss Miriam



Molnár Anna



Mórocz Natália



Pécz Dávid



Soponyai Balázs

## Megkérdeztük – válaszoltak

Eljön az ember életében az a pont, amikor elgondolkodik azon, hogy mit is szeretne csinálni a későbbiekben, hol is kelene tovább tanulni, hol is fog egyetem után elhelyezkedni. Persze van olyan is, aki már óvodás korában kijelenti, hogy tűzoltó lesz vagy épp állatorvos. Az egyre bonyolultabb pontszámítási rendszer és az egyre magasabb ponthatárok miatt sajnos egyre kevesebb diák választja az egyetemeket és úgy döntenek, inkább szakmát tanulnak. Ez alkalommal az érettségi és a továbbtanulás témakörében kérdeztük ballagóink közül néhányat.

*Elsőként Szladovics Ninetta válaszol:*



Szerencsére az érettségi vizsgám nagyon jól sikerült, de egyetemre, főiskolára mégsem jelentkeztem. Az iskolám (Horváth Boldizsár Közgazdasági és Informatikai SZKI) biztosít több 2 éves szakmai képzést érettségi után. Ezek közül választottam a pénzügyi-számviteli ügyintéző képzést, és felvételt is nyertem rá. Ez alatt a két év alatt – a szakma mellett – szeretném angol és német nyelvből

is megszerezni a középfokú nyelvvizsgát. Azon még gondolkodom, hogy esetleg a képzés után jelentkezem-e egyetemre, akkor már szakmai végzettséggel a kezemben.



*Péntes Petra:*

A sárvári Tinódi Gimnázium tanulójaként 4-esre érettségiztem. S a továbbiakban sem fogok messze kerülni Sitkétől, hiszen tanulmányaimat Szombathelyen folytatom, ahol pénzügyi termékértékesítőnek fogok tanulni egy okj-s képzés keretein belül.



*Poós Tamás:*

Úgy gondolom, az érettségi nem volt nehéz akadály számomra. A szóbeli érettségi során én voltam az első felelő, így megkönnyebbülés volt, hogy hamar végeztem és már csak az eredményt kellett várnom. Szinte mindenki tudja, hogy édesapám nemrégiben vállalkozást indított be otthon. Ebből kifolyólag a keszthelyi Pannon Egyetem Georgikon Karán

Mezőgazdasági mérnök szakra jelentkeztem és sikeresen bekerültem. Szeptembertől Keszthelyen folytatom tanulmányaimat.



*Farkas Martina:*

Az érettségit sikeresen teljesítettem. Július 25-én a ponthatárok kihirdetése után pedig kiderült, hogy sikeresen felvételt nyertem a győri Széchenyi István Egyetemre Szociális munkás szakra, mivel a szociológia szakon nem indult képzés. Nagyon örültem, mert az egyetem elvégzése után valóra válhat az álomom, hogy árvaházban vagy valamilyen ökumenikus

segélyszervezetnél dolgozhassak.



*Kelemen Bálint:*

Közepesen sikerült az érettségim és a továbbiakban szakácsként fogok továbbtanulni 2 éves képzésben, a Tinódi Gimnáziumban. Azért jelentkeztem erre a szakra, mert ez az a szakma, amely legjobban vonzott.

*Köszönöm válaszaitokat. Vass Bernadett*



## Osztálytalálkozó 45 év elteltével

2014. június hó végén összedugtuk a fejünket – Németh Gizella, Pénzes Bernadett, Keller Katalin –, hogy ismét összehozzuk a volt osztálytársakat, akik az 1968/69-es tanévben búcsúztak szeretett általános iskolájuktól.

A fiókok mélyéről előkerültek a telefonszámok és elindult az egyeztetés az időpontról. 2014. július 19-én délután 15 órára hívtuk osztályfőnökünket és osztálytársainkat találkozóra a Borostyánkert vendéglőbe.

Osztályfőnökünk, Lábodi Zoltánné – Zsuzsa néni – épp olyan kedvesen, fiatalosan érkezett közénk, mint 45 évvel ezelőtt. Virággal köszöntöttük, megemlégtettük pedagógusi pályájának 50 éves évfordulóját, amit az idén ünnepezt. Megemlékeztünk volt tanárainkról, osztálytársainkról, akik már nem lehetnek köztünk.

Ezután kis csoportunk felsétált a nagysitkei, volt alsó tagozatos iskolába (ahol a tablóképünket még látni a falon), és a meglévő egy tanteremben megtartottuk az osztályfőnöki órát. Zsuzsa néninél volt az osztálynaplónk, így a névsorból senki nem maradt ki, mindenkiről megtudtuk, mi történt vele az elmúlt 45 év alatt. Kedves emlékek, történetek elevenedtek meg az iskolás éveinkből, sport- és kulturális vetélkedőkről, kirándulásokról. Volt iskolánktól újra



Lábodi Zoltánné tanítványai körében

búcsút vettünk, és egy jó hangulatú – jóízű – beszélgetős vacsorával zártuk ezt a kedves napot. Akik egészségügyi okokból nem tudtak eljönni a találkozóra, azoknak gyógyulást és erőt, egészséget kívánunk. Akik egyéb okból nem jöttek el, szegényebbek maradtak a viszontlátás örömeivel és egy jóízű beszélgetéssel, mert „ennyi nekünk is jár”.

**Péntek Józsefné**

## 80 évesek lettünk

Mi, akik 1949-ben végeztünk a sitkei Állami Általános Iskolában, 2014. augusztus 3-án tartottuk 65 éves osztálytalálkozóunkat.

*„Idő volt, van és lesz örökké.*

*Mégiscsak röpké pillanat.*

*Várunk rá, s ha megérkezik,*

*Már nincs többé, tovább halad.”*

*Vajda Pál: Az idő csak egy pillanat*

Mi is így éreztük vasárnap délután, amikor osztálytársunk, Samu Rózsi (Horváth Béláné) kedves meghívására összegyűltünk kellemes, szép otthonában. Leánya, Ági és Zsófi unokája barátságos, szívélyes fogadtatását ezúton is nagyon köszönjük.

Velünk is repültek az évek!

Sajnos tanáraink, társaink közül Lengyel Ilona, Kiss István, Rádli Pál és sokunk férje már nem lehetett velünk. Rájuk gyertyagyújtással emlékeztünk.

Külsőleg ősz hajunk, kissé bizonytalan járásunk jelzi az eltelt időt, de emlékezetünk, hangulatunk pontosan idézi ifjúságunk szép pillanatait. Egymás szavába vágva soroltuk számtalanszor elhangzott történeteinket. Felidéztük, amikor Sárváron szerepeltünk a tornaünnepélyen. Vass Klára tanítónő vezényletével többszölamú dalokat adtunk elő szintén Sárváron. Meséltünk gyümölcszedésről, tiltott almaevésről, állatetetésről. Kovács tanító úr nemcsak matematikát, de a természet ismeretét, szeretetét is belénk nevelte.

Első összejövetelünket 1959-ben tartottuk, akkor még kedves osztályfőnökünk, Kecseti Adél is jelen volt.

A tízes osztálylétszám kibővült, hisz mindannyian családot alapítottunk.



Akik nagy izgalommal készültek a 65 éves osztálytalálkozójukra: Kocsi Károlyné (Szita Ilona), Horváth Béláné (Samu Rózsa) Gróf Lászlóné (Vass Teréz), Kondics Lászlóné (Hencz Irén), Malomvári Miklósné (Németh Klára) és Boros Lászlóné (Horváth Teréz)

Az idő gyorsan haladt, múlását méltósággal és türelemmel viseljük.

Az egyedülléthez sohasem lehet hozzászokni, de magányosak nem vagyunk. Keressük az elfoglaltságot családjaink körében. Szeretünk kertészkedni, olvasni, kézműveskedni.

Ha öröm, betegség vagy más gondunk támad, akkor is számíthatunk egymásra.

Fontosak a régi barátok, akikkel egy húron pendülünk, hiszen a sok közös emlék összekovácsoló erő.

Kívánom, hogy legyen alkalmunk, erőnk és egészségünk minél gyakrabban találkozni 80 év felett is.

**Kondics Lászlóné**

## Szépkorú köszöntése

*Gaál Jánosné népes családja körében ünnepelte 90. születésnapját*

Gaál Jánosné 1924-ben született Nagysitkén földműves családban. Sitkén járt iskolába, majd Sárváron végezte el a négy polgárit. Varrónőnek tanult, amit abba kellett hagynia, mert a rossz idő miatt nem tudott bejárni biciklivel a városba. 1943-ban honvédelmi munkaszolgálatra jelentkezett, a behívója a Veszprémi Légvédelmi Központba szolt, ahol rádiós távirásznak tanították ki. Feladatuk a légitámadások jelzése volt. Láttá Székesfehérvár, a jutasi reptér bombázását. 1944 decemberében



*Gaál Jánosné népes családja körében. Az ünnepeltet Morgós István polgármester úr is köszöntötte születésnapján*

hazajött, miután átélte két veszprémi bombatámadást is. De itthon sem volt akkor már biztonságra, az oroszok Pápánál voltak, a németek menekülőben. A náluk elszállásolt német főhadnaggal a nyugati határ felé indult édesanyjával és nagybátyjával. Kőszegpatyig jutottak, ahol Hádán plébános úrnál szálltak meg. Miután Szombathely bombázását is átérték, Búcsúnál akarták elhagyni az országot sok más menekülővel együtt. De papírok híján már nem tudtak átmenni a határon, így hát visszajöttek a faluba, ahol ismét bujkálnia kellett a katonák miatt. Robotra vitték a lányokat, mostak, utat javítottak, bunkert ás-

tak. 1946-ban Rábapatyon ismerkedett meg Gaál Jánossal, aki a következő év májusában feleségül is vette. János bácsi csendőr volt, majd a jegyzőségen volt közellátási előadó, ahonnan azért kellett eljőnnie, mert nem lépett be a pártba. Így hát hazaköltöztek Sitkére, a szülőkhöz Laci fiúkkal együtt. Nagy szegénységben és rettegésben élték át a Rákosi-rendszert. Hiába dolgozott a férje rengeteget a mezőgazdaságban, a leadások mindent elvittek. Igavonó állataik sem voltak, ha kölcsönkérték a lovakat egy napra szántani, azért öt napot kellett visszasegíteni a lovak gazdájának. Nusi néni Kanotára, Földvárra járt gyümölcsöt eladni. Angóra nyulakat is tenyésztett, azok bundájából készített fonalat, még pulóvereket is kötött belőle, hogy legyen egy kis pénzük. Később Jani bácsi az építőiparban tudott elhelyezkedni, utána már kicsit könnyebb lett az életük.

Közben születtek egymás után a gyermekek is, Laci után Jancsi 18 hónapra, aztán rá négy évre Jóska, majd 1958-ban a Tibi. Az 1962-es év nagy meglepetést hozott, mikor a szülőágyon derült ki, hogy Zoli után még egy baba lesz. A férjem addig nem hitte el, hogy két fia született, amíg nem látta őket. Hat gyereket nevelni nem volt egyszerű az állatok, a háztartás mellett. Szerencsére akkor már működött a kastélyban a napközis óvoda, a két kisebb oda járt.

1967-ben kezdtek el építkezni. Télen tízen voltak egy kis szobába összezsúfolva nappal, az volt édesapjuk szuszterműhelye is. Nehéz idők voltak. Sajnos nem sokaig örülhettek együtt az új házuknak, hisz 1984-ben meghalt a férj. Egyedül maradt, a gyerekek megnősültek arra, Laci és Zoli Kanadába ment, Tomi katona volt.

Nagy öröm számára, hogy most már 13 unoka és 8 dédunoka aranyozza be mindennapjait.

Kívánjuk Nusi néninek, hogy erőben, egészségben töltse napjait, s még sok dédunoka töltse meg boldogsággal napjait. S talán még egy kis ükunoka is befér!

**Gróf Lászlóné**

## Levél a mai tizenévesekhez

### *Kedves Fiatalok!*

Most, amikor túl vagyunk a nagy nyaralások időszakán, melyben gyermekeink, unokáink pihenését, élményszerzését valósítottuk meg, szeretném elmondani, a mi (hatvanasok, hetvenesek) időnkben mit jelentett a „szabadidő”.

Szeretném előre bocsátani, nem a mai gyerekekkel szembeni irigység beszél belőlem, mert mint kétgyermekes szülő, négyunokás nagypapa, én is felejthetetlenül kívánom tenni az iskolai szünet időszakát részükre. Csak a tényeket kívánom közölni, a mai tizenévesekkel megismertetni a régmúltat, mely alapját képezi a mai életeteknek.

Célom még: megismertetni benneteket olyan kifejezésekkel, melyeket talán nem is hallottatok, a hozzá rendelt tevékenységet nem is ismerhettétek. Majd a nagyszületek kiegészítik mondókámat.

Mi, falusi (sitkei) gyerekek, az igazi játékoknak csak kis részét ismertük, lehetőleg az anyagi ráfordítás nélkül: babázás, labdázás (teniszlabdával), kergetőzés, bújócskázás, fürdés a kavicsgödörben, télen szánkózás, csúszkálás. Az éves tevékenység szabadidős programja (iskolai szünetekben, ill. délután) a következők szerint alakult a teljesség igénye nélkül.

Tavasszal: répa- és kukoricaegyelés, aszat bökődése, liba- és tehénlegeltetés, kapálások.

Nyáron: ebédhordás, aratáskor kötélcsinálás, marokszedés, gereblyezés, kévehordás, gabonahordás idején kéveszórás, csépelésnél kévevágás, törekszedés, állatok körüli tevékenység, favágás, udvarseprés. Az erdőszeten csemetekerti munkák, vasút mellett, az erdő szélén tűzsáv kialakítása, selyemhernyó nevelése, szőlővessző- és kukoricafattyázás.

Ősszel: kukoricatörés, -fosztás, répaszedés csírázás, krumpliszedés, szüretelés, széna- és sarjúhordás, különféle betakarulási munkák.

Télen: ez viszonylagos pihenési időszak. Ebédhordás a fakitermelőknek, hólapátolás, állatok körüli munkák, tollfosztási előkészületek, a lányok a karácsony táján a sütés-főzés, illetve takarítás segédei voltak, tejhordás a csarnokba, disznóvágási előkészületek, egész évben kistestvérré való vigyázás, viráglocsolás.

Elképzelhető, ezek után az igazi pihenés ideje az iskolai időszak volt, néha egy vidéki kirándulással tarkítva. Én, jómagam, hatodikos koromban voltam először a Balatonon, illetve Szombathelyen.

### *Tisztelt fiatalok!*

Nem irigylem tőletek a mai lazább életet. Örülök neki, csak jól sáfarkodjatok vele! Becsüljétek meg, amit kaptatok, és akitől kaptatok, akik tettünk érte, értetek, érdeketekben!

**Lábos József**



## Nyári tábor sok programmal, vidám résztvevőkkel

Az idei évben a megszokottnál előbb kezdődött nyári gyermektáborunk, mint azt az elmúlt években megszokhattuk. Megismerve az utána következő hetek szeszélyes időjárását, elmondhatjuk, szerencsére. Szinte az egész hét – a tábortűzgyújtás idejét kivéve –, ideális körülmények közt zajlott. De reméljük, nem csak az időjárásra nem panaszkodhattak a gyerekek, hanem a programokra sem. Próbáltunk tartalmas elfoglaltságot biztosítani számukra a játék mellett. A nagyoknak drámafoglalkozásokat tartott Márti néni, a kisebbek Timi néni vezetésével kézműves foglalkozásokon vehettek részt. Szóhettek, készíthettek ujjtwistert, labirintust cipős dobozból és szívószálból, gyöngyös tárolót, illetve dobos konzerves dobozból, ceruzatartót tejes dobozból, készültek a szebbnél szebb virágok is. Persze nem maradhatott el a kendőbatikolás és a csapatzászló készítése sem. A kincskeresésen érdekes műveltségi és ügyességi feladatokat kellett megoldaniuk a csapatoknak. A szülőknél, nagymamáknál hála, az idén nem csak kürtöskalácsot süthettek, de gofrit is ehettek a gyerekek. S persze emellett egész héten folytak a sportversenyek s a közös játékok. Volt zumba és rocky bemutató is, ahol kitáncolhatták magukat a táncos lábúak. Timi néni jóvoltából csillámtetkók is készültek a gyerekek nagy örömeire. Az idén először próbálkoztunk a számháborúval is. Kezdetben még megilletődve harcoltak, de aztán különböző támadó taktikákat találtak ki. A végére

már annyira belemelegedtek, hogy abba sem akarták hagyni. A pénteki táborzárón kihirdettük a versenyek eredményeit, jól szórakoztunk a nagyok dráma-bemutatóin. S mire mindezzel végeztünk, elállt az eső, s meggyújthattuk a tábortűzet is, ahol pirultak a finomabbnál finomabb falatok. A tábor egy utolsó közös játék zárta.

Köszönet mindenkinek, aki bármi módon hozzájárult ahhoz, hogy táborunkban a gyerekek jól érezzék magukat, ellátásuk biztosítva legyen. Nagyon sokan segítettek ebben. De szeretnék külön köszönetet mondani azoknak, akik az egész hetüket áldozták a tábor sikeres lebonyolítására. Így Pataki Márta és Hajdu Tímea óvónőknek a foglalkozások megtartásáért, Zsoldos Gábornénak, Péntek Ferencnének, Móroczné Vass Boglárkának, Halász Alexandrának, Zsoldos Grétának a sok segítségért. A táborban 5 közösségi szolgálatot teljesítő gyerek is szorgoskodott, nekik is köszönöm a munkájukat, különösen Bösze Mónikát és Sziladovics Vanesszát illeti dicséret, akikre szinte az egész tábor ideje alatt számíthattunk.

Táborunkat Sitke Község Önkormányzata mellett a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület és a Polus Coop Kft. támogatta. Köszönet érte.

Reméljük, hogy a gyerekek az idén is jól érezték magukat, s jövőre ismét találkozunk velük.

**Gróf Lászlóné**

## 5. éve ismerkedhetnek a nyári táborban drámajátékkal a gyerekek

A drámajáték a színjátszás eszközeivel fejleszti a személyiséget, segíti a kapcsolatok alakítását, építi a közösséget. A színházasdi alkotásra ösztönöz, megtanítja a gondolatokat, érzelmek kifejezésének módját, kinyitja a gyermeket.

A drámatábor személyiségfejlesztő tábor, amely segítséget nyújt a gyermekeknek önmaguk megismerésében, önbizalmuk építésében, gátlásaik oldásában. A kezdeti visszahúzódnak a játékos feladatok, a vidám légkör és a biztatások hatására önfeledt színjátékká alakul, ahol mindenkinek lehetősége van megmutatni saját gondolatait, ötleteit.

A hét a csapatkapitányok és a csapattagok kiválasztásával kezdődött. A délelőtti órák közös játékokkal töltöttük, majd némi salsza után önállóan megoldandó feladatokat kaptak a csapatok.

Hétfőn hotelportást játszottunk, majd zörgést kellett készíteni különböző helyszínek megjelenítésével. Az alkotó munka még „indulási” hangulatban volt, csak néhányan vállaltak önként szerepet, még sokat kellett biztatni őket.

Kedden a mondiam vagy mutasam játék már jelenetparádévá alakult,

a vidám hangulatban egyre bátrabban ötleteltek, délutánra a párbeszéd volt a feladat.

Szerdán már pillanatok alatt alakították a jeleneteket, fejezték ki hangulatokat, érzelmeket, érzékelhető volt a feloldódás.



Délutánra egy témát kellett jelenetként formálniuk.

A „kézművesek” élvezettel nézték, nevettek, tapsolták végig a drámasok bemutatóit.

A csütörtök a Kincskereső játék napja, az izgalmas feladványokat az idén Pajor Adél készítette.

A pénteki feladat mindig a legnehezebb, az idén egy képzeletbeli tárgy neve köré kellett jelenetet alkotniuk, a tárgy nevét ki kellett mondani mindenkinek, aki megszólalt. A feladat magá-

ban rejtette a humort, ami aztán meg is szólalt minden jelenetben.

Öröm volt számomra követni, ahogy napról napra nyíltak meg a gyermekek, egyre többet mutattak meg magukból, és egyre jobban élvezték az alkotómunkát.



A csapatkapitányok önálló műsorral kedveskedtek és búcsúztak a táborból, óriási tehetséget, kreativitást áruvalva el magukról.

Megtiszteltetés volt számomra a rólam szóló paródia, köszönöm a bizalmat és a szeretetet.

Remélem, annak az emlékével távoztak a gyerekek a táborból, hogy mennyi értéket találtak önmagukban, hogy a siker kulcsa bennük van, és persze, hogy nagyon jó volt az együtt töltött hét.

**Pataki Márta**

## Vulkánok rejtelsei II.

Mint ahogy azt az előző írásban közöltem, a sitkei tufagyűrű és a Hercseg-hegy vulkanológiai vizsgálata még mindig folyik és eredményekért kiált. Ahhoz viszont, hogy eredmények szülessenek, először elővizsgálatok, mint szelvénykészítés, feltérképezés, mintavétel szükségesek. A feltérképezés után – ami a még elérhető feltárások felkeresését jelenti – az első kijelölt feltárásnál elkezdődtek a munkálatok.

A képen megjelölt pont jelzi a vizsgált területet. Baloldalon látható Sitke község egy része, míg a jobb oldalon maga a sitkei tufagyűrű, melynek jellegzetes „gyűrűszerű” alakja jól ki-vehető. A délnyugati területen két jól vizsgálható feltárást találtam, melyből egy szelvényezése már megtörtént, ezt jelöli a pont is.

Maga a szelvényezés egy olyan vizsgálatot jelent, melyben



a feltárásnál észlelt, különböző rétegek méretét, jellegét, kinézetét és még sok adatot dokumentálnak. Ennél a feltárásnál négy különböző szelvényt készítettem a fal négy különböző részén, amik majd összehasonlításra kerülnek, ebből látható egy a képen is:

A szelvényezésnél alapvető a rétegek elnevezése és megjelölése (a képen fehér betűkkel látható), mivel a későbbi vizsgálatoknál, így a mintavételezésnél fontos, hogy nyomon lehessen követni egy-egy réteg elhelyezkedését, jellegzetességeit. A rétegeket messziről és közlelől is lefényképeztem, amiket a később elkészített szelvényrajzban fel is használtam.

A szelvényrajzok fontosak a következtetések levonásában, amikor a rétegekből vett mintákat vizsgáljuk. A képen



látható rétegek is egy-egy vulkanikus folyamatot mutatnak, mint egykori vulkanikus robbanások megőrződött hirnőkei. A rétegeket a vulkanológusok többféleképpen vizsgálják. A szín, szemcseméret, különböző kőzetek tulajdonságai a kiszemelt rétegben, a rétegvastagság és még sok ilyen, adattá nőtt információ egy történet – esetünkben a sitkei tufagyűrű élete – különböző részleteiről ad nekünk felvilágosítást.

A szelvények összehasonlításra kerülnek és később ezek alapján lesz a mintavételezés a feltárási falából. Ez annyit jelent, hogy azokból a rétegekből lesznek a kőzetminták begyűjtve, melyek a laborban vizsgálatra kerülnek. Mi alapján történik a minták beszerzése és végül is mi ennek a célja?

Minden előkészület és munka ezeknél a feltárásoknál azért történik, mert a kutató valamilyen kérdésre választ próbál találni. A mi esetünkben maga a sitkei tufagyűrű működése és a robbanásokkal teli életének végigkövetése a cél. Amikor még élt a vulkán, voltak aktív, illetve kevésbé aktív szakaszai. Ezeket próbáljuk meghatározni és keresni azokat az okokat, amiért ez a képződmény kisebb-nagyobb robbanásokra volt képes. Ezt, mint ahogy az előző cikkben is említettem, a víz és a magma kölcsönhatásából lehet kideríteni. Ezek az információk pedig a rétegekben, a rétegekben található kőzetekben, ásványokban vannak elraktározva. Mintavételezéskor ezeket a kőzeteket kinyerjük a vizsgált falból és laborban, mikroszkópos és egyéb vizsgálatokkal úgy mond „átvilágítjuk” és érthetővé válik, hogy mikor, hogyan és miért működött a képződmény.

Minél jobban megértjük egy konkrét vulkán életének fontosabb szakaszait és a folyamatok lezajlását, annál több tudást tudunk felhasználni a jelenleg is aktív tűzhányók körében. A mintavételezés előreláthatólag pár héten belül megkezdődik és ősszel már laborban lehet tovább kutatni mikroszkóp alatt az olyan kérdéseket, mint például:

Mennyire játszott szerepet a robbanásokkor a magma?

A rétegek mennyire tükrözik a magma és víz közötti „harcot” és ezeket a laborban végzett vizsgálatokkal mennyire lehet kimutatni?

**Zemeny Aliz**

ELTE TTK, Közettan-Geokémiai Tanszék  
Geológia Msc

### Őszi kesergő

*Vidáman telt ez a nyár,  
Hogy rövid volt, bizony kár.  
Újra jön a nehéz élet,  
Túl kell élni egy félévet.*

*Barátaink huncutsága  
Ad plusz erőt tanulásra.  
Vigasztal majd a tudat,  
Szünet jön, hol diák mulat.*

*Egész évben arra várunk,  
Legyen szünet, ez a vágyunk.  
Nem feledjük, sok a munka,  
Jó diáknak ez a dolga.*

Budapest. 2014. VII. 28.

**Lábos József**



## Sitke lelkipásztorai V.

A sorban következő sitkei plébános életrajza után nem kellett sokat kutatnom, mert azt jó két évvel ezelőtt már megírtam, és meg is jelent a tiszteletére kiadott emlékkönyvben. Nem ille- ne viszont, hogy a Sitkei Hírek hasábjain emiatt kihagyjuk je- les személyét...

**ERNECZ IGNÁC** Sárváron született 1817. június 5-én, *Ernecz Zsigmond* (későbbi polgármester) és *Perger Anna* ti- zenhárom gyermeke közül a másodikként. Apai nagybátyja, Ernecz Gundiszláv ekkor már néhány éve Domonkos-rendi papként szolgált, de később is volt, aki rokonságából az egy- házi pályát választotta: Ernecz Gárcia (1864–1949) irgalmas nővér személyében.

Jómódú szülei megengedhették maguknak, hogy fiukat a vármegye akkori legmagasabb szintű „középiskolájában”, a szombathelyi gimnáziumban és liceumban taníttassák.

Szemináriumi tanulmányait szintén Szombathelyen végezte az 1837/38-as tanévvel kezdődően.

1841. augusztus 4-én öt társával együtt lett pappá. Ők vol- tak az utolsók, akiket még Bőle püspök szentelt fel.

Bár hivatalos adatai szerint először káplánként működött Nagysitkén, mégis inkább mintegy kijelölt utódként végez- te a lelkipásztori szolgálatot Pintér Mihály plébános mellett.

1842. szeptember 1-jén jegyzi be magát a nagysitkei Keresz- teltek Anyakönyvébe első alkalommal plébánosként, s ugyan- ott örökíti meg két fontos eseményt is az alábbiak szerint:

„Nagyságos Felső Büki Nagy Sándor Uraság Mint A' Nagy Sitkei RK. Egyháznak Nagy Lelkü Védnöke, ki 1842-ik évben az Anya Egyháznak megromlott teteje helett egészen újjat ké- szítetett, és a' több ezerekre felrugó költségeihez az illető egy- ház pénztárából 1750 vtó frat kérése következtében Szent Szé- kileg megrendelve és helyeseltetve kikapott; ki 1847-ben az il- lető Egyház tornyában fent létező Sándor öreg harangot Csua- pa Nagy Lelkűségéből és buzgóságából öntette, és az Egyház- nak ajándékozta; a' többi 2 harangnak is egészen új állást és fa- lábokat készítettett saját vallásosságából – ugyan ő Nagysága.

1851-ik év Majus 15-én az Anya Egyház Tornya Csucsára egy 6½ láb magas és 4 láb széles jól megaranyozott Vas Keresztet készítettén ma ünnepélyessen én általam a' Szent Széktől erre a' Megszentelésre kegyes engedelmet nyervén én általam Ernecz Ignác mostani Plébános által megszenteltette, és T. Streit Rohonczy Ács Mester Úr által a' Torony tetejére fel is tetette.”

Ernecz lelkipásztori szolgálata 1842–1856 között a követ- kező településekre és lakott helyekre terjedt ki: Nagysitke, Bajti-malom, Béka-major, Földvár, Kissitke, Kanota, Lánka, Sándorháza, Eger-malom, Sarolta-major, Simonyi, Zöldfa. Lakosságuknak pedig körülbelül 70%-a, vagyis megközelítő- leg 1700 fő volt római katolikus vallású.

1848 augusztusában plébániája anyagi helyzetéről a követ- kező jelentést tette: „Az anya- vagy főkegyházhoz tartozó föl- dek: 1½ hold belső, 32 hold szántó, 20 hold rét, 5 hold szó- ló (Nagysitkén); ¾ hold belső, 8 hold szántó (Simonyiban).

A sitkeiek munkálnak 3½, a simonyiak 3 hold szántó föl- det. Szinte a sitkeiek 8 kaszás rétet, a fát össze vágják és haza hordják. A gazdasági épületek össze vannak omolva.”

Lelkipásztori tevékenységét mindaddig zavartalanul és lel- kiismeretesen végezte, míg az 1848. március-áprilisi esemé- nyek arra nem indították, hogy előbb Bécsbe, majd Pozsony- ba utazva legalább szemtanúja legyen a forradalmi esemé- nyek hatásának.

E lépésével azonban jócskán szembefordította önmagát mind Balassa Gábor, majd Szenczy Ferenc püspökökkel, akik szinte minden alkalmat kihasználták, hogy Ernecz további plébánosi működése elé akadályokat gördítsenek.

De Ernecz öntörvényűsége hajló jellemét tükrözi a követ- kező esemény is: 1853 októberében polgári feljelentést tett közvetlen felettese, *Fekete János dr.* Kenyeri plébánosa és a kemenesaljai kerület esperes-tanfelügyelője, Vas vármegye táblabírája ellen, azt állítva, hogy hivatali teendőit hanyagul, elégtelenül végzi, mivel nem járt közbe a „simonyi iskolaház rozzantsága iránt” az illetékes soproni Királyi Helytartósági Osztálynál. S mivel mindezt tetézte még a több tekintélyes simonyi birtokos ellen tett feljelentéseivel is, Szenczy püspök az elhúzódo pereskedés végén fél éves ún. *correctio*-ra (lat. „javítás”) a szombathelyi ferences kolostorba rendelte, ahol egy harminc oldalas, latin nyelvű elmélkedést kellett írnia az engedelmességről.

Evvel egyidőben érte súlyos kritika Stegmüller Károly ak- kori szemináriumi dogmatika-tanár részéről is a Nagysitkén létrehozott „*Fájdalmas Szűz Mária tiszteletére alakult sitkei ájtatos társulat*”-tal kapcsolatban.

Könnyen belátható, hogy az 1848/49-es forradalom és sza- badságharc leverése után a katolikus főpapok szinte mind- egyike a Bach-korszak néma adminisztrátoráivá váltak...

Ernecz azonban ekkor sem tudott azonosulni a fenti szemlé- lettel, így előre látható volt nagysitkei állomásáról történő el- mozdítása, amely valóban nem váratott sokáig magára.

A szombathelyi Püspöki Szentszék (= Bírószág) 1856. áp- rilis 18-án felszólította, hogy hagyja el Sitkét, és foglalja el a szarvaslendi plébániát. Ő viszont ezt a döntést nem fogad- ta el, így papi beosztás nélkül maradván, önként költözött visz- sza szüleihez, Sárvárra.

Szülvárosában 16 év alatt szinte egyáltalán nem végzett lelkipásztori munkát, inkább a Városi Tanácsban töltött be kü- lönböző funkciókat. Jegyzői beosztása idején írta meg Sárvár történetét 1864-ben.

1869-ben pályázott a pinkaszentkirályi (ma: Vasalja) plébá- niára, de azt nem, csak három évvel később az egyházashollósi nyerte el.

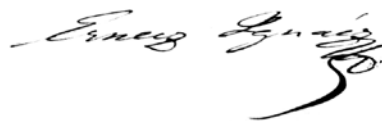
Hollósra érkezése után rögtön avval kellett szembesülnie, hogy jócskán lesz teendője, főleg a plébánia ingatlanjainak rendbetételével, hiszen, ahogyan ő maga írja valamivel ké- sőbb: „Elődöm 50 éves plébánossága alatt minden épületek az összedőléshez közelítenek...”

Az anyakönyvek szerint egyházashollósi plébánossága ide- je alatt Ernecz Ignác az összes filiákat is beleértve 392 gyer- meket keresztelt meg, 82 esketést, és 339 temetési szertar- tást végzett.

Hollósi segítője, házvezetőnője, s egyben a község posta- mestere, unokatestvére: Berger Katalin volt.

Életét 1882. március 25-én fejezte be. Sírja a hidas-hollósi falurész temetőjében ma is megtalálható.

**Inzsöl Richárd**



Így írta alá a nevét

## Sitke sakkmúltjáról

Ezt a cikket igazából Kiss Lászlónak kellett volna írni, de ez már sajnos nem lehetséges. Sajnos Ő már idő előtt elköltözött.

Évekkel ezelőtt megkért, hogy írjak neki Sitke múltbéli sportjáról, amit tudok. Írtam vagy kilenc oldalt, amit ő elrett, hogy majd mások visszaemlékezéseiből összehoz egy könyvet. Valószínű, hogy ez az elképzelés már nem válik valóra. Hogy teljesen ne menjen feledésbe, Gróf Lászlóné Erika kérésére tollat ragadtam és úgy gondoltam, megírom emlékeimet a sakkkal kapcsolatban. Érdekes, a foci-vb nézése közepette jutott eszembe a sakkmúlt. A német–brazil meccs 7:1-es eredménye gondolataimat a múlt távlatába vitte. Szinte napra pontosan 60 évvel ezelőtt Magyarország válogatottja a svájci világbajnokságon 8:3-ra verte a németeket. Ezt a mérkőzést mi, sitkei általános iskolai sakkozók Győrben, a Duna-parton, egy füves részen sakkozás közben hallgattuk, ugyanis a rádió szinte az egész városban ki volt hangosítva. Az, hogy győzünk, mármint a fociban, az természetes volt. De hogy ennyire? (Sajnos a döntőben az angol bíró elcsalta a meccset, és Németország 3:2-re nyert, érdemtelenül.) De visszatérek a sakkhoz. Nem állítom, hogy teljes mértékben igaz, de az én emlékeim szerint a sakkelet gépészmérnök nagybácsikámtól, Linka Ferencről indult, aki az elbeszélések szerint a 424-es mozdony tervezője volt. Tőle tanult meg sakkozni Linka Lajos nagybátyám, aki mindössze öt évvel volt idősebb nálam. Engem pedig Lajos tanított meg, még öt éves koromban. Előbb tudtam sakkozni, mint írni-olvasni. Nem volt sakktáblám, ezért úgy rajzoltuk meg a táblát és a figurákat is papírból. A rajzolt bábu befértek egy bokszos skatulyába. Elsős vagy második lehettem, amikor karácsonyi ajándékba kaptam egy fából készült sakk-készletet. Ezzel a sakk-készlettel tanítottam osztálytársaimat, iskolatársaimat, akik érdeklődést mutattak a játék iránt. Így lett jó sakkozó Lábos József, Németh Miklós, Halál József, Kiss György, Péntek Kálmán, Kiss Dezső, Sifter Lajos. Felső korunkban Lukács Lajos igazgató, de főképpen Nagy Lóránt tanár foglalkozott velünk. Működött sakkszakör, ahol egymás között nagyon sok partit játszottunk. Nagy Lóránt tanártól kaptunk elméleti oktatást is. Rendszeresen megnyertük Sárváron az általános iskolások járási versenyét. A megyei megmérettetésen – emlékszem – 10:2-re nyertünk Szombathely csapata ellen. Megértünk arra, hogy Győr városába utazzunk. Emlékszem, éppen fizikából feleltem volna Lukács Lajos igazgató úrnál, amikor bejött az osztályba Nagy Lóránt tanár úr, és felszólította Németh Miklóst, Halál Józsefet, Kiss Györgyöt, Péntek Kálmánt és engemet, hogy induljunk haza, öltözzünk legszebb ruhánkba és indulás a vasútállomásra. Velünk jött még Lábos Jóska a 7. osztályból. A csapattal tartott természetesen Lukács Lajos igazgatónk is. Első megállóhelyünk Győrszentiván volt, ahol 45:9 arányú győzelmet arattunk a helyiek ellen. Nem sértegetek meg, ellenfeleink hazavitték bennünket, megvendégelték, és az éjszakát is náluk töltöttük. Másnap irány Győr, a már említett Duna-part, ahol Győr város válogatottjával játszottunk. Győztünk ellenük is, bár nem olyan nagy fölényrel. A figyelmünk megosztódott a kihangosított német–magyar focimeccs és a sakk között. A jó szereplés jutalmaként életünkben először négy-ötféle fagyit kaptunk egy belvárosi cukrászdában. 1954 júniusában történt mindez, a svájci világbajnokság alatt, ahol a 2. hely fociban kudarcnak számított. Ma ilyen szerepléstől fényévnire vagyunk. Időközben befejeztük az általános iskolát, szétszéledtünk, de vittük magunkkal azt a sakktudást, amit Sitkén szereztünk. Országos híru nagymesterek is jártak nálunk, többek között Haág és Hajtun nevezetű-

ek, akik szimultánt vállaltak ellenünk. Felnőtt korunkban Baranyai László tanár úrral és Halál Józseffel együtt Sárváron nyertünk bajnokságot. A foci és a sakk úgy látszik, összetartozik, mert a sárvári sakkozás után taxival kellett Káldra robbogni, mert a bajnoki meccsről sem én, sem Halál Jóska, sem Baranyai László edző nem hiányozhatott. Egy perccel a kezdés előtt értünk oda.

A sakkot, ahogy tudom – versenyszerűen – csak Halál Jóska és én folytattam. A Józsi (ma Havasi Józsefnek hívják) még játszik az NB II.-es sárvári csapatban, melynek vezetője is egyúttal. Én játszottam Sárváron és Szombathelyen is évekig több-kevesebb sikerrel, de már rég abbahagytam. Ha nem a munka és a család lett volna a fontosabb, komolyabb sikereket érthetünk volna el. Nyugdíjasként az időmet hasznosabb dologra, logikai játékok tervezésére fordítom, melyekkel országos hírnévre tettem szert. Sakkozni már csak az unokáimmal szoktam. Fontosnak tartom a logikai gondolkodást, a 4-5 lépésnyire való előrelátást, ami egyéb dolgoknál is fontos. Ezért érdemes gyermekeinket, unokáinkat megtanítani erre a nagyszerű szellemi játékra.

**Linka Sándor**

## 1úton Nemzetközi Zarándoknap

*(Folytatás a 4. oldalról)*

déli 12 órakor elimádkoztuk az Úr anyaga imádságot. Jó érzés volt látni, hogy a faluból sokan feljöttek, hogy részt vegyenek az áhítatban. Az imádság után fürge tempóban indulunk Mesteri felé. Községünk idősebb lakói is velünk gyalogoltak néhány kilométeren keresztül, de 5-en Sitkéről – az útközben közel 100 fősé dagadt csoporttal – elzarándokoltunk egészen Celldömölk városáig. Az úton rózsafüzért imádkoztunk, énekelünk és sokat beszélgettünk.



Fél ötkor érkeztünk a Nagyboldogasszony templomba, ahol Dr. Csókay András agysebész tanúságtétele után Dr. Veres András megyéspüspök tartott szentmisét.

Öröm volt látni, hogy ismét több sitkeit fedezhettünk fel a padsorok között, akik autókkal érkezve zarándokoltak el a celli Szűzanyához, hogy együtt imádkozhassunk a családokért.

Jó volt 1úton lenni, találkozni ismerősökkel, együtt imádkozni és odafigyelni zarándoktársainkra.

Ferenc pápa szavait idézve: „Egyedül járni... unalmas! Ellenben közösségben, barátokkal, akik szeretik és segítik egymást, hogy tényleg célba érkezzenek, az más!... Ne félj menni!”

**mm**



## Sitkei páros a 14. FAI Ultrakönnyű Repülő Világbajnokságon

A Repülő Világbajnokságok történetének egyik legnépesebb mezőnye állt rajthoz az idei évben. 18 nemzet összesen 234 sportolója (110 ultrakönnyű, 118 pedig paramotor kategóriában) mérte össze tudását és ügyességét. A magyar csapat 2 bronzsal és összesítettben a 4. helyen végezve a repülősport elitjébe küzdötte magát.

Ez év augusztus 6–16. között került megrendezésre a 14. FAI World Microlight Championship és 8. FAI World Paramotor Championship, melynek a Kecskemét melletti Matkó Airport adott otthont.

A fiatal, újonnan szervezett magyar ultrakönnyű válogatott színeiben 8 gép állt starthoz, minden kategóriában képviselve hazánkat. Büszkeséggel tölt el bennünk, hogy párommal, a korábban osztrák színekben induló, 2003 óta Sitkén élő, paratrike versenyző Stern Helmuttal mi is a válogatott keret tagjai lehettünk.

A verseny hivatalos megnyitójára augusztus 9-én délelőtt 10 órakor került sor. Ezt követően a szervezők svédasztalos ebéddel vendégelték meg az egybegyűlteket, s nem sokkal később a gépek felsorakoztak a kifutó mellett kijelölt karanténban, hogy kezdetét vegye az erőpróba.

A verseny 7 napja alatt 13 versenyszámot teljesítettünk, melyek között navigációs, üzemanyag és ügyességi számok szerepeltek. A navigációs feladat egy ismert, vagy nem ismert kurzuson előre megadott sebességgel időkapuk és útvonalkapuk keresztezésével történő repülésből és fotók kereséséből állt. A hét végére úgy belejöttünk a navigálásba, hogy a 11. feladatban már a második helyen végeztünk.

Két economy szám is volt, ahol 10 kg üzemanyaggal kellett a leghosszabb távot megrepülni úgy, hogy a reptérre visszaérve egy 100 m hosszan kijelölt szakaszon járó motorral még gurulni tudjon a gép.

Ügyességi feladatok között több variáció is szerepelt. A leglátványosabbra az utolsó versenynapon került sor: a kifutó szélességében, egy méter magasságban kifeszítettek egy szalagot, és a pilótáknak úgy kellett megválasztaniuk a felszállási távolságot, hogy a szalagot nem elszakítva a felett el tudjanak repülni. A feladat zárásaként ugyanezen szalag felett leszáll-



A sitkei páros összesítettben 5. helyezést ért el a világbajnokságon

va a legrövidebb úton kellett megállni, ahol minden méter számít. Ebben a számban második helyezést értünk el.

Összességében jó hangulatú, eredményes versenyt zártunk szombaton, két világbajnoki bronzsal: Tóth Dávid Imre együléses sárkányban, valamint Dolhai Krisztián és Szönyegi Lajos kétüléses merevszárnyúban. Mi is büszkék lehetünk, hisz összesítettben 5. helyezést értünk el.

A hét elején még 8 különálló gép legénységéből egy hét leforgása alatt igazi csapat kovácsolódott, melyben erős az összetartás, az egymásért való kiállás, s melyet összefog a „sporttársiasság” és a repülés szeretete. A következő megmérettetés sincs már messze, hiszen megkezdődött a felkészülés a jövő évi Európa-bajnokságra, ahol talán még több érmet hoz a magyar csapat. Ehhez azonban szükség van a Magyar Repülő Szövetség és szponzorok megfelelő támogatására, hogy ne az anyagiak szabjanak gátat egy sikeres magyar sportrepülő válogatott szárnyalásának.

Az elért helyezéseken túl a legnagyobb elismerés talán Thuróczy Endre háromszoros világbajnok, kétszeres világjátékok bajnok, világkupa-bajnok és Európa-bajnok pilóta dicsérete: „Büszke vagyok Rátok!”

**Vörös Ildikó Veronika**

## Lezárult az idény, és egy fejezet is!

Véget ért a 2013/2014-es tavaszi idény is, amelyet tekéseink 7. helyezéssel zártak. Utolsó cikkünkben arról értesülhettek kedves olvasóink, hogy a csapat a III. Orbán Imre Emlékverseny megrendezésére készül. Ez az emlékverseny mostanra már lezajlott, a csapat pedig győzelmet aratott.

Az idény vége azonban egy fejezet végét is jelentette a sitkei tekések életében, ugyanis edzőjük, ahogy csak ők hívják, Laci bácsi, befejezte edzői munkásságát. Utolsó meccsük után egy kis ajándékkal köszönték meg egykori edzőjüknek a kitaró munkáját, segítségét és bátorítását. A csapat jelenleg edző nélkül folytatja tovább a megszokott felállásban. Papírmunkát jelentő feladatokat Dr. Györkös Péter látja el.

Jelenleg az augusztus 31-én kezdődő 2014/2015-ös idényre készülnek, amelyhez ezúton kívánunk nagyon sok sikert és támogatást! Laci bácsinak pedig köszönjük az eddigi munkáját, és kívánjuk, hogy nyugalomban és örömmel élhesse meg a nyugdíjas pihenés pillanatait!

**Vörös Zsófia**



A Tóth József Emlékverseny győztesei:

Bejczy Tamás, Ódor Szilárd, Viczmándi Ervin, Molnár Tibor,  
a képről hiányzik: Kovács Zoltán

## SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

## Továbbra is létszámgondok, kezdődik a 2014–15-ös megyei II. labdarúgó-bajnokság

Kevés örömet szerzett szurkolói számára az előző bajnoki idényben bukácsoló labdarúgócsapatunk. Igaz, a minimális cél teljesült, megőrizte megyei II. osztályú tagságát együttesünk. Az új bajnokság kezdetére jelentős változások történtek a keretben, de sajnos nem pozitív irányba. Az előző évben jelentkező létszámgondokat ugyanis nem sikerült enyhíteni, a tervezett erősítés, létszámbővítés nem járt eredménnyel. Az általunk megkeresett játékosok ígéretük ellenére nem Sitkét választották. Elfogyni látszott a csapat, hisz Pécz másfél, Kaisinger fél éves eltítást kapott. Nyári Szergénybe, Varga Izsákfára igazolt, Vincze felhagyott a labdarúgással. Ezek ismeretében Kolonics nem vállalta tovább a játékos-edzői feladatot.

Az ifjúsági csapatnál, ami évek óta nagyszerűen szerepelt, még ennél is nagyobb elvándorlás történt. A kapus, Kelemen Dani kivételével az egész csapatot pótolni kellett, hisz Major és Szakál, Nagy, Czöndör, Hajas Celldömölkre, Dénes B., Szabó B. Csényébe, Fehér Sárvarra igazolt. Hogy még nagyobb legyen a gond, Dénes R., Dénes G., Poós M., Takács G. bejelentette, hogy nem folytatja a labdarúgást. Távozásukkal nehéz, kilátástalan helyzetbe került a szakosztály. A vezetőségnek dönteni kellett, hogy egy osztállyal lejjebb nevez, ahol elég egy csapatot indítani, vagy megpróbálja feltölteni (elfogadható létszámot kialakítani) mind a két együttest. Könnyebb útnak az önkéntes visszalépés látszott a megyei III. osztályba, de a vezetők úgy gondolták, hogy tartoznak annival a szurkolóknak, támogatóiknak, és a Sitkéhez hű játékosoknak, hogy megpróbálják a lehetetlent, és a létszámfeltöltés mellett döntöttek.

Ennek eredményeként sikerült leigazolni a felnőtt csapathoz Szalai Zoltánt, Gondos Dánielt, Pencz Krisztiánt és Mikó Dánielt. Amennyiben sérüléséből Ruzsics T. szeptemberben visszatér, vele kiegészülve jó kis csapat jöhet létre. Az ifi csapat újjászervezése volt igazán nagy kihívás, hisz az idő rövidsége is nehezítette a feladatot. A 12 távozó pótlására egyelőre 8 játékos érkezett: Kovács Dániel, Horváth Krisztián, Költő Balázs, Papp Krisztofer, Kiss Dávid, Pencz Marcell, Magyarics Krisztián, Lázár Péter és Papp Roland. A létszám így bár szűkösen, de elégnek tűnt ahhoz, hogy a megyei II. osztályt vállalni tudja a szakosztály. Ennek ismeretében nem is lehet más a cél, mint a működőképesség megőrzése.



A Csénye ellen 2:0-ra nyert mérkőzés után

A felnőtt csapatnak természetesen gyűjteni kellene annyi pontot, hogy a kiesés ne fenyegetse őket, de ehhez arra is szükség lenne, hogy az előző évi sérülés és balszerencse ne kísértse csapatunkat.

Joggal kérdezhetik a szurkolók, hogy mi vezetett az indulást is veszélyeztető nagy játékmozgáshoz. Úgy gondolom, hogy az ok elsősorban a helyi kötődés hiányában keresendő. Ez az átigazolási időszak rámutatott, hiába vannak jó körülmények, biztos anyagi háttér, ha a csapat nagy részét kötődés és érzelem nélküli focisták alkotják. Kérdezhetnénk azt is, hogy akkor egyáltalán miért van rájuk szükség? Ennek az az oka, hogy a sitkei fiatalokból két csapatot kiállítani lehetetlenség (jelenleg legalább is). Bízunk benne, hogy Sitkén is jön majd egy felnövő korosztály, akik stabil háttérrel biztosítanak a szakosztály működéséhez. Lehet értékelni addig is azokat a focistákat, akik évek óta Sitkét szolgálják. Játékukkal szórakoztatnak vagy éppen bosszantanak, győznek vagy kikapnak, de nélkülük nincsen csapat. Ők képviselik az állandóságot, a hűséget, a SITKEI FOCIT!

Az eredmény hajszolása, jó játékosok igazolása csak pillanatnyi siker. Az igazi győzelem: kialakítani egy olyan csapatot, melyre mindig, mindenben számíthat az egyesület. Ezt az utat szeretnénk járni, mert a sitkei foci életben maradásának ez az egyik záloga.

HAJRÁ SITKE!

Németh Attila